

Sinan ESİRİNGÜ **KENT VE BİZ**

Kentin yalnızlığı sokaklarına yansımıştı. İnsanlar omuzlarındaki yükten bıkmış bir havayla yürüyorlardı. Kent insanların ruhlarına işleyerek onları köleleştirmişti. Komşuluklar ölmüş, eskiden oynanan Karagöz ve Hacivat artık keyif vermiyordu.

İnsanlar birbirlerine zoraki bir selamdan başka bir şey vermiyorlardı. Beton blokların içine çekilen insanlar kenti yalnızlığa terk etmişlerdi. Kent bunları kusmak istiyordu, bu iğrençliği, bu vurdumduymazlığı dışa vurmak istiyordu. Ne mümkün ki iş işten geçmişti artık. İnsanlar evlerimizdeki buzdolaplarına dönmüştü. Onun gibiydiler, soğuk ve karanlığa terk edilmişlerdi. Arada bir pazar gezmeleri oluyordu ama sadece insanlar bugünlerde hayatın tadını çıkarıyorlardı. Bilmem farkındalar mıydı? Ama şu bir gerçektir ki; ne kent eski kent, ne de insanlar eski insanlardı. Kentin sokakları kirli ve yapışkan bir pislikle sıvanarak yalnızlığa terk edilmişti.

Ben ise sokak lambalarının altında şehri anlamaya çalışıyorum ve bir araba önümden süratle geçerek bir kadıncağıza çarpıyor. Ona vuran araba hızla uzaklaşıyor...

Berat ALACA

Sesi duyan herkes pencerelelere çıkmış, kadın yerde yatıyor ama bir yardım eli uzatan yok insaniyet namına...

Şehirlerde yaşayanlara medeni dendiğini söylemişti öğretmenim. Sahi biz ne kadar medeniyiz?

Ömer NAKAŞ **AY TUTULMASI**

**Güneşin veda busesi üzerimize konmuştu,
İkindiyken henüz tüm evler dolmuştu.**

**Bugün günlerden ayrı bir gündü,
Aniden güneşin parlaklığı söndü.**

**Akşam vakti girmeden her yer oldu karanlık,
Korku sardı beni sadece bir anlık.**

**Anladım tutulmamış Allah'ın bir hikmeti,
Namaza kalktı o an Muhammed'in ümmeti.**

**Ezan okunmuştu koşuyordu cemaat,
Allah'ın emriydi bu etmeliydi itaat.**

**Cami doluydu seccademi yere serdim,
Her mü'minin miracı namazla şereflendim.**

Semih TÜRKÖĞLU **BU BİR UYUM OLMALI**

Bir ikilidir ağlamak ve gülmek. Ağlamak sanılanın aksine çaresizlik, zayıflık, güçsüzlük, dayanamama demek değildir bence. Garip olabilir belki ama ben ne zaman ağlayan birini görsem içimde bir acı hissi olsa dahi biraz da sevinirim. Çünkü üzülmeyle becerebilen bir kişi sevmeyi de bir o kadar becerebilir. Çünkü ağlayabilen bir insan gülmenin o mükemmel kıymetini belki de daha iyi anlayabilir. Aşkır ya gülmek ve ağlamak değerini bilenler için. Ağlayan insanın kalbi nasır tutmamıştır, taşlaşmamıştır. Yüreği katılaşmamış, duyguları bitmemiştir. Bir sürü olumsuzluklar içinde hayata karşı yaşama hissi vardır.

Sevindiğinizde mutluluktan uçacak olduğunuzda nasıl kahkahalar atarsınız ya üzüldüğünüzde de dökülen o gözyaşları bir o kadar değerlidir. Sinirli ve kibirli olduğumuzda, öfke ve intikam duygusu dolacağımıza, kalbimizi nasırlaştıracağımıza, bir kenara oturup iki gözyaşı dökmek belki de her şeyden daha güzeldir. Bir rahatlık verir ağlamak insana değil mi. Belki hakikati değiştirmez ama kalbinizin doğru ateşi bularak yumuşamasına vesile olan bir duygudur ağlamak. Size bir tavsiyem ağlayan birini gördüğünüzde ona samimi birkaç söz, birkaç dokunuş ya da bir iki mendil uzatmak ona yapılan en büyük destektir. Bunlar binlerce sözcükten belki de daha önemlidir ve kıymetlidir.

Uzun lafın kısası bence ağlamak insanın insan olmasının gerektirdiklerinden biridir. Ve ağlamakla gülmek olmazsa olmaz bir ikilidir. Tıpkı evrende bulunan diğer zıtlıklar gibi.

Burak Can ULUSOY
AŞK!

O zamana kadar hiçbir zaman aşkı düşünmeyen ben, bir gün yolda yürüyordum. Bir de baktım karşımdan bir kız geliyordu. Siyah saçlı, kara gözlü çok ama çok güzel bir kızdı. Normalde böyle şeylerle işim olmazdı ama neden bilmiyorum, hani "ilk görüşte aşk" derler ya öyle bir şey oldu. Neden bilmem kalbim bir anda hızlı atmaya başladı. Yanımdan bir geçti ki aklım başımdan gitti. İstem dışı yolumu değiştirip başladım takip etmeye. Yolda bir arkadaşıyla karşılaştı ve onların konuşmalarına biraz kulak misafiri oldum. İsmi Zeynep'ti. Zeynep... Benim için artık çok fazla önemi vardı bu ismin.

Hayallerimi süsleyen güzel bir insandı Zeynep. Evine kadar takip ettikten sonra hemen nerde olduğuma baktım. O da ne! Aramızda en az bir mahalle vardı ama bu Zeynep'i sevmemem için bir engel değildi. Hemen hızlı adımlar ile eve doğru gittim. Eve vardığımda ilk işim onu sanal ortamda aramak oldu ve onu sanal ortamda da bulmuştum. Her şey çok güzel ilerliyordu. Tek şey onunla konuşmaktı ama nasıl? Kafam çok karışıktı ama ona âşık olmuştum. Onu bir ay boyunca onun farkına varmadan izledim. Nereye kadardı bilmiyorum. O kadar çok düşündüm ki ve en sonunda kararımı verdim. En uygun anı bulup onunla tanışıp daha sonra ona karşı hislerimi söylemekti. Ne yaptım sa bir türlü olmuyordu. Tam konuşacağım derken ya biri geliyordu, ya Zeynep markete giriyordu. Artık sabredemiyordum. Onunla konuşmak istiyordum.

Sanal ortamdan mesaj attım "selam". Hemen cevap verdi, tanışıp tanışmadığımızı sordu. Benim onu tanıdığımı ama onun beni tanımadığını söyledim. Uzun zamandır takip ettiğimden bahsettim. Çok hoşuna gitti. Onunla yüz yüze konuşmak istediğimi söyledim. Buluşma yeri gibi bir şey ayarladık. Çok heyecanlanmıştım. Oraya erkenden gittim. Beni beklemesin diye. Bir de baktım ki geliyor, beni gördü ve ona "Zeynep?" dedim. O da bana aynı şekilde ismim ile hitap etti. Ona kendimden bahsettim, uzun zamandır onu takip ettiğimi, onu görene kadar aşka inanmadığımı söyledim. O da bana kendinden bahsetti. Böyle bir ay boyunca konuştuk. İlerleyen günlerde gelmemeye başladı. Bahaneler uyduruyor gibiydi, sudan bahaneler. Bana artık benle konuşmak istemediğini, benden sıkıldığını söyledi. Bir anda kötü oldum. Neden böyle bir şey olmuştu, nerde hata yapmıştım? Düşünüyordum. Bir yandan da ablamın bana aldığı yeni kitabı okumaya başladım. Birkaç sayfa okuduktan sonra sayfa başındaki şu söz çok hoşuma gitmişti;

Aşkı olmayanın imanı olmaz.

İmanı olmayanın dini olmaz.

Dini olmayanın ameli olmaz.

Namaz dinin direğidir.

İmanın direği ne? Aşktır!

Bu sözleri okuduktan sonra olaya karşı bakış açım değişmişti.

Bunlar gelip geçici sevgi. Kıl namazımı, et duanı, oku Kur'an'mı. Huzuruna keyfine bak... Asıl aşk insanın Rabb'ine karşı olandı.

Enver SANCAR

Enver SANCAR
ÖMÜR DEDIĞİN

Bir bahar daha yaşıyor ömrümüzden eksilen. Tüm sıcaklığı ve renkleriyle ısıtıyor tüm körelmiş ruhları. Bir neşe, bir telaş yaşıyor doğada. Açan çiçekler meyveye duracak. Sanki bu filmi daha önce de izlemiş gibiyim. Açan çiçekler, olgunlaşan meyveler, dalından düşenler ve toplananlar akabinde bağbozumu...

İnsan da böyle değil mi? Çocukken çiçek gibi, 30-40 yaşlarında olgunlaşma, nihayetinde de dalından düşme gibi yaşanan ölüm. Allah, insanoğlunu ibretli bir şekilde uyarıyor lakin bakan göz görmedikten sonra insan bundan ders çıkaramıyor. Nasıl bir rüyadır, ne biçim bir gaflettir bu?

Cihan İMAL
ZAIYAT

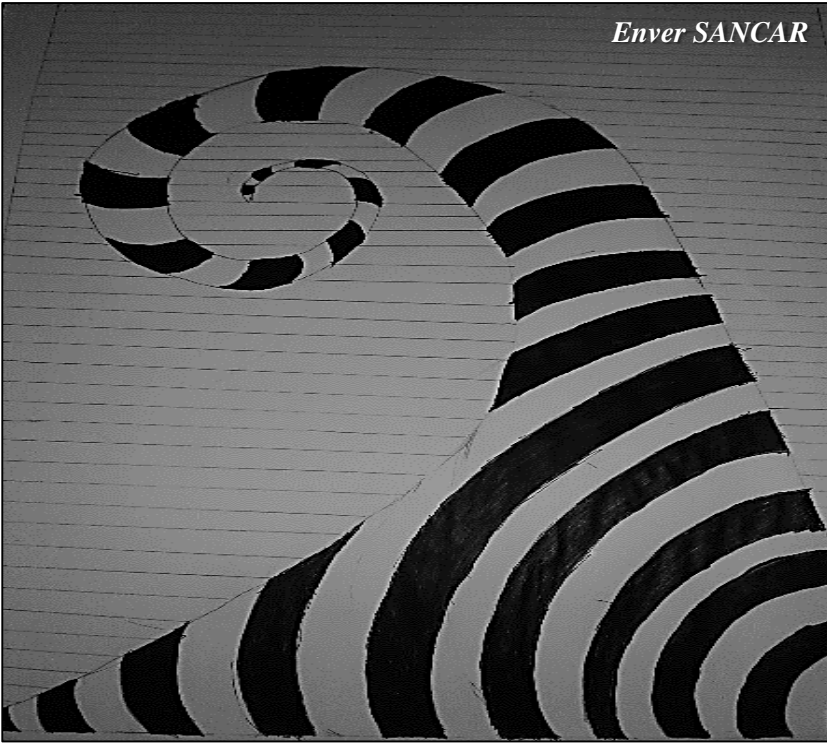
Hep kötülüğe iterse seni şeytan
Uyma sakın, Allah'a yakın ol derviş
Sıkıyor beni! Dört bir taraftan divan
Kur'an ve sünnet olsun tek iş

En fazla Allah katına kadar şeytanın hududu
İnsanı yoldan çıkarmak için çabalar
Sen olursan derviş, kalbin olur nur dolu
O zaman şeytanın bütün çabaları boşa çıkar

İki günlük dünya değil mi her şey boş
Ne olacak halimiz söylesene hayat
Günahlar gözükürse gözlerine hoş
O zaman cennet vermiştir bir zaiyat

Samet ERTEN
TUTKU

İçimde bir tutku var,
Yüreğimin her tarafını kapladı hayalin
İçimde bir tutku var,
Yakıyor gündün güne fani bedenimi
İçimde bir tutku var,
Varsın kavrulsun kalbim
İçimde bir tutku var,
Gel içelim bengi su
İçimde bir tutku var,
Bellidir artık ahvalimiz
Eminim artık aşktır bunun adı
Yoktur artık kurtuluşu, kapıldık bir rüzgara
Gidiyoruz, gidiyoruz

Ömer Faruk TAŞPINAR AŞK NEDİR?

Aşk nedir sorusuna verilen cevaplardan:

Aşk bu da geçer deyip de geçemediklerimizdir...

Ömer KOLSUZ

Aşk, duygu güdüsüne sahip olan varlıkların herhangi soyut veya somut varlıklara kalbinin ısınmasıdır.

Aşk kimi zaman nisaya kimi zaman hayvana kimi zaman her inandığı dinin yaratıcısına "bağlanmak", sımsıkı sarılmaktır. Aşk görecelidir. Kimine, Kudüs kimine Vatikan, kimine de İstanbul'dur.

Kısacası "AŞK" bağlanmaktır. Hataları örtmektir. Güzelleri ortaya çıkarmak her zaman güzeli görmektir.

Resul ÜNAL

Aşk, âşığın, yârinde hastalığına panzehir araması, gönül gönüle kalpte iz bırakması, umarsızca göz perdesini aralayacak ve ışığında kaybolacak sevgiliyi bulmasıdır.

"Aşk, birbirine bakmak değil, birlikte aynı yöne bakabilmektir."

Birlikte bakacaksınız ki dirlikte bir olarsın.

Berat Furkan PÜRLÜ

Aşk bir yalnızlıktır. Onu ancak yalnız kaldığında hayal edebildiğin için herkesten uzaklaşırsın. Bilirsin ki yalnız kaldığında onunla oturacaksın, sohbet edeceksin... Bu yüzden herkesten her şeyden uzaklaşırsın.

N. Burak ASLANARGUN

İnsanı insan yapan bazı şeyler vardır. Duygularımız bunlardan birisi ve bence en özeldir. Üzülduğümüzde, heyecanlandığımızda, korktuğumuzda, sevdiğimizde ve daha birçok durumda hissettiklerimizi ifade eder. İçlerinden biri vardır ki diğer hepsinden üstün kılar insanı.

"Sevmek, sevmek ve aşk tabii ki..."

Bu hissi anlatmak pek mümkün değildir, tarifi de yoktur. Bu kavram öyle özel ki tanımlı yapılabilir mi bilmiyorum. Bence aşk kelimesi aynen yazıldığı gibi sesli ile başlar sessiz ile biter. Somut olarak gösteremesek de bazen kalbimizden kağıtlara dökülen şiir, bazense gözlerimizden dökülen gözyaşdır. O vakit hissederiz aşkın anlamını...

İbrahim DAYI

Âşık kelimesinde "ı" harfi neden düşmüş diye düşünüyorum.

"Aş" bizim duygularımızı doyuran anlamında.

"k" harfi ise o aşın kesilmesi midir?

Bence aşk, sevmek değil, hoşlanmak değil. Bence sevgiliye ulaşamamaktır aşk...

Fatih YANARDAĞ

Aşk bir insanı yaşatan aynı zamanda da süründürmekten çekinmeyen, anlamlandıramadığımız duygu akımıdır. İnsana mutluluk verdiği zaman bağlanmayı anlarım da insana zarar verdiğinde neden başlanılır? Körü körüne kavuşma umudu ile bağlanmak. Kendimize acı çektirse bile o aşk devam ediyor. Tıpkı bir mazoşist gibi. Kendimize her ne kadar "unuttum" desek bile o aşk bitmiyor. Aşk böyle tuhaf bir şey işte. Çelişkilerle dolu, mantıktan tamamen yoksun bir duygu.

M.Furkan ONAT

Aşk, bir cümle ile yok oluşta ki var oluştur.

Biraz açarsak efsanevi Anka kuşuna benzer. Anka kuşu yanarak ölür fakat küllerinden yeniden doğar. İnsan da böyledir. Aşk, insanı önce dallarıyla sarıp sarmalar, ab-ı hayatını özünden söker ve insan hayat suyunu kaybettiği için yanar da yanar. Günlerce susuz kalmış bir devenin susuzluğu gibi özler suyu. Aşk insanı yakacak kadar acımasız olsa da ilacını verecek kadar da cömerttir. Yaktığını olgunlaştırmış, özüne döndürmüştür. İnsan artık toprak olmuştur tekrar. Velhasılıkelam, insan nereden geldiğini, niye geldiğini, kimin için geldiğini tekrar hatırlar. Aynı yaşlanmış Anka kuşunun yandıktan sonra tekrar yavru haline dönüştüğü gibi, insan da yaratılışına döner ve gayesini hatırlar. Böylece Yaratan'dan geldiği için her neye aşk beslenirse beslensin varılacak tek nokta Yaratan'dır.

Aşk, yok oluşta ki varoluştur. İnsanoğlu yanarken Muhammed Celâlettin ise, yandıktan sonra Hz.Mevlana'dır. Aşkı Allah-u Azimüşşan, sarmaşığı Şems'tir.

Ey Aşk! Hayy'dan geleni Hû'ya savuştur.

Ol insanı toprakla buluştur.

Yan ey insan yan! Yolun kurtuluşur.

Aşk, yok oluşta ki varoluştur.

Yunus Emre ÇİÇEK

Sordum hep kendime aşk nedir diye.

Düşündüm uzun uzun bu derin meseleyi.

Acaba şöyle midir, acaba böyle midir.

Çıkamadım bir türlü bu meseleden

Aslında Yakup'un Yusuf'a özlemi gibi

Musa'nın Hızır'a kavuşması gibi

İbrahim'in İsmail'le imtihanı gibi

Ebu Bekir'in peygambere özlemi gibi

Sanki hepsi bir çıkmaz içinde gibi

Aslında hepsi bu Aşk'ın içindeki derya gibi.

Gürkan YILMAZ

Aşk karşılık alamayacağını bilsen bile âşık olduğundan vazgeçmemektir.

Aşk Arapça kökenli bir kelime olup, sarmaşığın sımsıkı sardığı anlamına gelir, işte mesele o sarmaşık gibi olabilmekte.

Aşk karşılığını alamayınca kalbinin yerinden sökülürcesine hissettiğin acıdır.

Aşk kelimelerle ifade edilemeyecek, şiirlerde anlatılamayacak, destanlara sığmayacak kadar insanın hem en mutlu olabileceği hem de dibe kadar çökebileceği bir duygudur.

Ali KEMER KAHVE

Kahvelerimiz vardı bizim. Sadece kahve değildi. Paylaşımı, muhabbeti, hal-hatır sormaya bahaneydi. Kavun satan bir Arabın dediği gibi önce selam, sonra kelam en son ikram dediği noktada ısmarlanandı. Gerçi “selamı” kaybeden bir neslin kelamı ve doğal olarak kahveyi unutmaması kadar doğal bir sonuç olamazdı.

Kendimizi şımartalım biraz. İlk önce kendimize bir kahve ısmarlayalım bugün. Mümkünse Türk kahvesi olsun. Neskafe kolaylığına kaçmadan ve biraz da köpüklü olmasına dikkat ederek. Bir de ısmarlama aşamasını yakaladık mı bu yazı amacına ulaştı demektir.

İkram edecek kimsem yok diyecek kadar yalnızsanız bu konuda size yardımcı olabilirim. İsterseniz siz gelin okulumuza. Songül ablamızın elinden bir Türk kahvesi içmek isteyen herkes muradına burada erebilir. Ne demişler gökten üç elma düştü. Belki de birisi sizin nasibinizdir.

M. Buğra KORKMAZ SEN OLMAK KOLAY MI

**Yüzüm her geçen gün sana benziyor
Her gün biraz daha sen oluyorum baba
Ondandır aynalara küskün bakışlarım
Sen olmak kolay mı baba!**

**Her şeyimle sen oluyorum
Saman alevi kızışlarım
Pişmanlıklarım
Sebepsiz suskunluklarım!
Her şeyimle sen oluyorum baba**

**Hüzünlü bir şarkıda ah çekip
Acıma aldırmadan kalkıp oynayışlarım
Dağ gibi derdim olsa da içime atışlarım!
Her gün biraz daha sen oluyorum baba**

**Ve gidenlere kızmayışlarım!
Yüküm hasret yüküdür
Ölüm kolay olan dersem sana
Kızma!
Sen olmak kolay mı baba!**

Lütfü SOMUNCUOĞLU AH! ŞU TEKNOLOJİ

Bir zamanlar sokaklarda top, misket, saklambaç oynayan çocuklardık biz. Her gün arkadaşlarla beraber ne oyunlar oynayacağız diye düşünüp durur, doğru düzgün yemek yemeden dışarıya akın ederdik. Oyunlar sayesinde arkadaşlık bağlarımız kuvvetlenir, bu sayede çok iyi arkadaşlıklar kurardık.

Bir de günümüze bakıyorum da eski günleri misli mislisine arıyor insan. Herkes bir teknoloji aşığı olup çıkmış. Etrafıma bir bakıyorum da insanların ellerinde telefonlar, tabletler evlerinde ise bilgisayarlar. Hepsi bu oyuncakların esiri olup çıkmış. Akıllarında sokak oyunlarından bir eser kalmamış. Sorsanız o teknoloji aşıklarına saklambaç neydi diye, ilk işleri sözlüğe bakmak olur. Saklambaç kelimesi o aşıklara yabancı gelir. Bu illet nedeniyle arkadaşlık bağları körelir. Bunu geçtim sağlığımıza zararı en fazla verenlerin başında gelir teknoloji.

Fazla konuştum belki ama teknoloji illeti denilen bir gerçek var dünyamızda, bizi normal hayattan alıkoyan, bizi kendi oyunlarımız olan saklambaç, körebe gibi oyunları ortadan kaldırmaya çalışan bir gerçek. Teknolojiye fazla bulaşmayalım.

Huzeyfe ATEŞ NAMAZ NAMAZ NAMAZ!!!

Namaz. Cennetin anahtarı olan namaz. Namaz, insanı kötülüklerden uzaklaştırıp iyiliğe yönelten bir nurdur. Sabır gerektiren bir ibadettir. Ancak insan şu zamanda öyle bir telaş içinde ki vakti verene dahi vakitleri yok, ne yazık! Halbuki Allah (c.c) namazı bize bir lütf olarak sunmuş. Müslüman birinin kesinlikle namaz kılması gerekirken bunu bir ikram olarak görüp, yok ya ben almayım diyenler var ki onların vay haline!

Kardeşlerim namaz bize emredilmiş bir şeydir. Kardeşlerim Efendimiz (s.a.v) bir hadisinde şöyle buyurmuştur: “Her şeyin bir alameti vardır Müslümanlığın alameti de NAMAZ kılmaktır.”

Peki ya namaz kılmayanlar? İşte onlar için yıkıcı bir azap vardır! Namaz kılmayanların kıyamette başına gelecek şeyler şu şekildedir: ‘Kabirden yüzü kapkara bir şekilde kalkarlar, hesapları çok güç olur, Cenab-ı Hakk’ın rahmetinden uzak olduğu alınlarında yazılı olur ve son olarak cehennemdekilere dahil olurlar.’

Müslümanım demek başka, Müslümanca yaşamak başka! Sen hala namazı olmayan kardeşim cennete garantin mi var, cennetle mi müjdelendin de bu kadar rahatsın. Cehennemdeki en hafif ceza ayağının altına konulacak küçücük bir kor parçası ile beyninin fokur fokur kaynamasıyken nasıl cehenneme koşabiliyorsun. Akıl almıyor doğrusu.

Namaz Allah (c.c) ile konuşmaktır, sevgiliyle buluşmaktır. Allah sana günde beş vakit randevu veriyor peki ya sen gidebiliyor musun? Sevgilinden gelen bir mesajı dahi okumadan edemeyen sen, Rabb’inin sana gönderdiği onlarca mesajı neden okumuyorsun, sevgiliden gelmediği için mi? Günde beş vakit müezzin sesleniyor olabilir ama çağırın ALLAH. Farkında mısın! Kardeşim namaz dinin direğidir.

Sen nasıl orta direk olmadan bir çadırı kuramıyorsan namaz kılmadan da sağlam bir iman olmaz. Müslüman ile kafiri birbirinden ayran tek şey namazdır. İkisinden birini seç ya namaz kılan bir Müslüman ya da namazsız ve kendini Müslüman olarak gören bir insan... Seçim senin, irade senin. Ama unutma cennet de var cehennem de. Sen cehennem azığını toplama... 72 yaşına kadar namaz kılan bir insanın namaza ayırdığı vakit sadece 1 yıl. Sana koskoca 72 yıl veriyor ve 1 yılını geri istiyor. Bu kadar da nankör olma...

Zaman var namaz yok
İman var imkan yok
Dertler almış seni senden
Vakti verene vaktin yok
Besle ruhunu zikirle
Kalk al abdestini huşu ile
Dur namazına şu dünyada
Cehennemliklerden olma diye

İMTİYAZ SAHİBİ

Emrullah KILIÇ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Resul ÇELEBİ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Fahrettin GÜROL

GÖRSEL DANIŞMAN

Emine ASMA

YAYIN KURULU

Seyfullah KAYA
Mustafa MADEN
Nezih Erhan KESKİN
Cemil BÜLBÜL

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

Cumhuriyet Mh. Gazi Sokak No 7
Çubuk / ANKARA 0312 837 95 90